

ROUTE 66

SEPTEMBER 2012

MAIN STREET U.S.A.

1. Chicago	12. Tulsa	23. Santa Rosa	33. Williams
2. Joliet	13. Sapulpa	24. Moriarty	34. Seligman
3. Pontiac	14. Oklahoma City	25. Albuquerque	35. Kingman
4. Bloomington	15. El Reno	26. Grants	36. Needles
5. Springfield	16. Clinton	27. Continental Divide	37. Barstow
6. St. Louis	17. Elk City	28. Gallup	38. San Bernardino
7. Stanton	18. Shamrock	29. Holbrook	39. Pasadena
8. Rolla	19. McLean	30. Winslow	40. Los Angeles
9. Springfield	20. Amarillo	31. Winona	
10. Joplin	21. Vega	32. Flagstaff	
11. Baxter Springs	22. Tukumcari		

Tekst og foto: Stein Tronsmoen
E-post: stromsno@bbnett.no

INTRO

Med god hjelp av IT-guru Tore Mørk, aktiv i Alvdaalsklubben Ludvik MC, italiensk tilsnitt og notorisk utaskjærseiler, vil jeg uregelmessig og i varierende grad av intensitet og omfang forsøke å beskrive noen overfladiske og til dels ubefestede inntrykk fra årets MC-tur etter hvert som den skrider fram. Det meste skal være egnet for usensurert utlegg på bloggen til Ludvik MC (klubben for uhøytidelige treff hver tirsdag kl 18.00 på Taverna, Alvdal). Du finner det her: www.ludvik.mc.no, sammen med flere andre innholdsrike tur-blogger.

--

Men nå er det på tide å forlate hjemmet og starte den store og lange reisen. For sikkerhets skyld settes døra på gløtt.

Foreliggende trykksak er i all hovedsak kopi av omtalte blogg, Noen små rettinger er foretatt, ett og annet bilde lagt til, men ellers er det godt gjenkjennelig for de som har lest dette tidligere, og således ikke trenger å lese det en gang til, om man ikke vil finne de endringene som er gjort.

Noen spredte fotoklipp og kommentarer fra facebookside "ROUTE 66 – VIP" (http://www.facebook.com/?ref=tn_tnmn#!/groups/204723682986708/) har også fått plass.

27/8-12 FRA NULL TIL PLUSS

Skrangler sørover Østerdalen i retning Gardermoen, en smule spent! Route66 fra Chicago til Los Angeles er hovedmålet for årets MC-tur. Har pakket ned og opp og ned att flere ganger uten besynderlige forbedringer; - en mulig teori om hvorfor, i hvert fall en antakelse, kan være at kjørekledas vekt er vel sånn nogenlunde proporsjonal med eierens. Flybagasjen vart i overkant av 20 kilo fordelt på ett kulli, pluss håndbagasje.

Forlater Auma med 0,0 grC, bilvindueene er nedisa. Ingrid tok oppdraget med å frakte bagasje og undertegnede til Steia, sånn at jeg fikk med ferske aviser. Fra Alvodal, 506,5 moh, med NSB kl 07.17, til Icelandair vel 9-10 timer senere, vel 10.700 moh. Det er da vi passerer sørlige delen av Grønland med havet under oss fullt av isfjell.

0,0 gr - uklar frontrute. Høsten er i anmarsj på Auma

Ludvik MC sitt arnested....

Nå er det sånn at sjølve turen begynner ikke før lørdag 1/9, i Chicago. I mellomtida skal svigerinne Marit og jeg ha noen dager i det "nørske" Minnesota og besøke slekt til Marit. Så noen prehistorier vil det kunne bli. Første prosjekt er å få leid bil.

I mellomtiden var det nødvendigvis påfyll og på Gardermoen, der også reisefølge Marit dukka opp, vart det tid for siste pøsja i fedrelandet på noen uker.

Keflavikbasen kunne by på Skyr - og den var faktisk betydelig bedre i smak og konsistens enn den norske versjonen.

Vi landa greit i tvillingbyen Minneapolis/ St.Paul kl 18.08 lokal tid. Til ca 30 °C pluss. Det er i hvert fall sikkert at det er en lang flyreise for å kjøre langt på MC.....

Siste pøsje i fedrelandet på mange UKER

Icelandair over Grønlandsisen;
10.972 moh (flyet altså).

I følge observatører, er det en mafiabil som Marit
kjører.....

Overnatting i en underavdeling av det lokale
kasinoet. Ingen våpen vart observert

Kartleseren får lett-frokost på senga av sjåførerren.

28-29/8 RETUR MINNEAPOLIS/ST. PAUL

Etter to fine dager ved Deerwood, nær Brainerd, fikk vi returnert mafiabilen, og sjekka inn på et hotell nær jernbanestasjonen i St. Paul. Deerwood og området rundt har utrolig mange innsjøer. Og ved vannkanten er det hytter - som benyttes som feriehuis - ofte av folk fra Minneapolis/ St. Paul-området.

Sittet ute og hørt på mye rart - tydeligvis noen flere med HD-lyd her enn hjemme.

Nettløst i lange perioder, men plutselig er det der.

Den 30. er det togtur fra St. Paul ned til Chicago - vi har i hvert fall fått billett...

Bruket til Ellen

30/8 AMTRAK

Chicago - here we come! Etter Al Capone og Bonnie & Clyde sin tid har det vært en relativt fredelig by. Nå er Marit og jeg i byen.

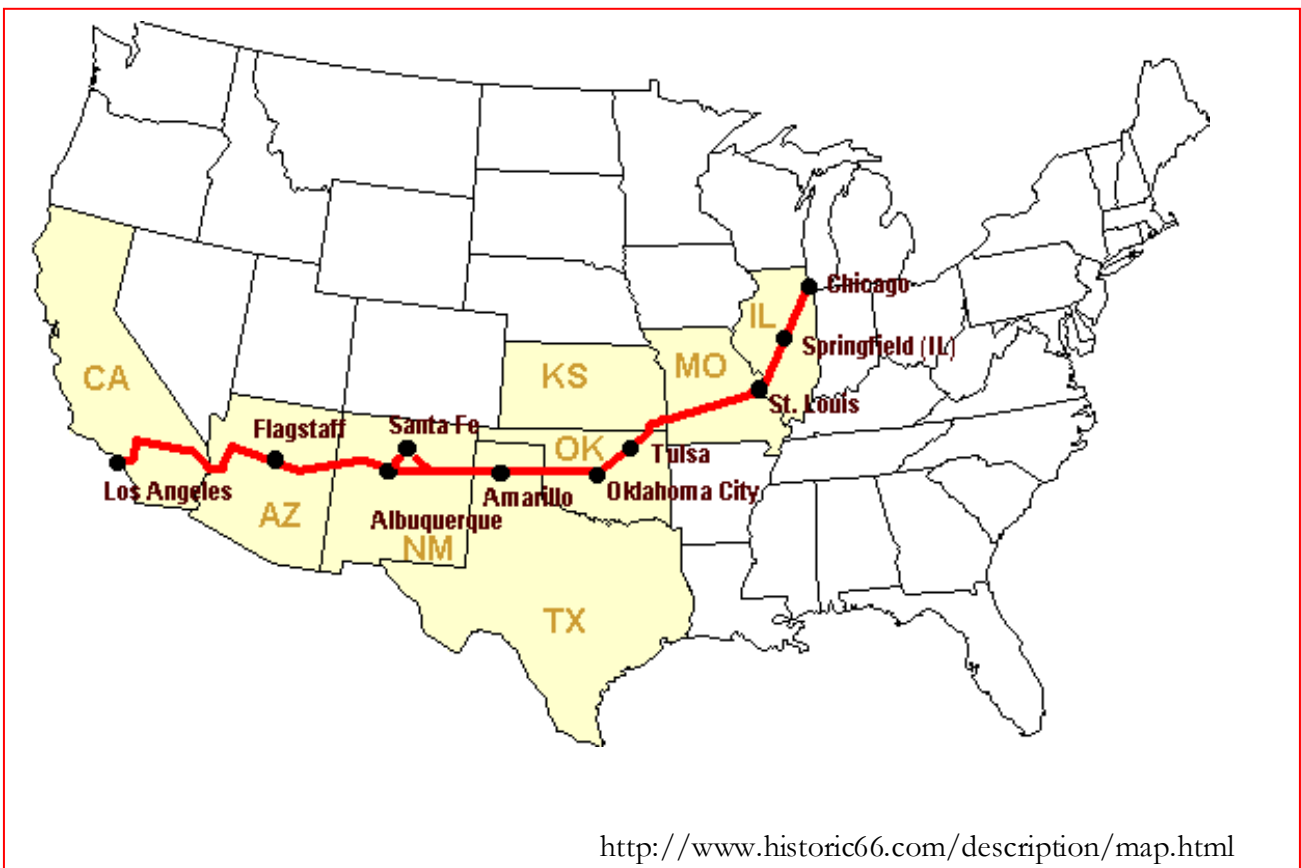

AMTRAK – 2. etasje

Togturen begynte med forsinkelse. Vi spiste "frokost" kl 06.00. Oppmøte på stasjonen var oppgitt til 07.00, toget forlot St. Paul 09.10 - og forsinkelsen holdt seg helt til Chicago. Men en svært godt disiplinert og organisert ombordstigning skal AMTRAK ha! Vi kom nå oss ombord - i 2. etasje. Ut av byen fulgte vi Mississippi lenge. Vi vil nok også kjøre over ho senere på turen, men da på to hjul.

Vi har nå vært i tre stater, og sett utall med motorsyklister uten kjøreutstyr som f eks hjelm. Men så er det jammen varmt!

Så langt på turen har vi kjørt/sittet på t-bane, norsk og amerikansk tog, leiebil, shuttlebusser, taxi, fly Nå er det veldig klart for færre hjul!

<http://www.historic66.com/description/map.html>

31/8 HVILEDAG

I dag var det tid for å sjekke ut hva Chicago kunne by på. Fant fort vaskeritjeneste (Super8-motellet har ikke dette tilbudet) og matbutikken etter motell-frokosten. Så var det taxi-tur til nærmeste t-bane (Blue-line). T-banesystemet er mangfoldig, men det kan virke som byens ekspansjon er mer heftig enn det t-banen kan følge opp. Vel, det er nå 7-8 linjer, samt et stort bussnett, men det dekker ikke det området der vi bor; det betyr \$ 20 på taxi og et par-tre av samme slaget på blue-line. Høydepunktet - bokstavelig talt - var nok dagens lunsj i 95. etasje i byens tredje høyeste bygg. Stedet er en spesiell opplevelse, og vi var heldige som fikk

Her - i 95. etasje var det lunsj i dag.

vindusbord i hjørnet. John Hancock-bygningen har 100 etasjer og er 344 meter høy (det blir allikevel litt smått i forhold til Burj Khalifa i Dubai med 828 m fordelt på 160 etasjer). Vi fant fram til restauranten etter god anbefaling

Parkeringshus i de nederste 17 etasjene - leiligheter over.

fra Svend Erik Fredriksen på Stokmarknes.

Fra 95. etasje et det virkelig utsikt! Noen vart litt svinmel - og ville ikke sitte ved vinduet, men klarte seg godt allikevel.

Resten av dagen: naturligvis shopping på Michigan Avenue. På damen. Men det var nok jeg

Chicago har virkelig mange skyskrapere!

som handla - shopping er sannsynligvis det samme som å gå innom de største og fleste varehusene og se, ta på, prøve, vurdere, telle, og så ta og føle på en gang til - det er nok en eller annen åpenbar feminin tilfredsstillelse i denne idretten. Michigan Avenue i Chicago er LAAAAAANG.

Det hele vart avsluttet med en flott elve- og sjøcruise.

I kveld/natt kommer resten av gjengen - skal bli fint å bli litt kjent med gruppa før vi drar vestover søndag.

- [KOMMENTARER\(2\)](#)

OPPRETTET AV PIRJO-LIISA 05 SEP., 2012 19:54:33

DET VAR SOM F..N AT JEG IKKE OPPDAGET BLOGGET I TIDE. CHICAGO VAR JO "MIN BY". UPPI JOHN HANCOCK'S RESTAURANT PÅ 95.ETAGE FRIDDE TERJE MIG PÅ VÅR 3.TREFF I JUNI-74 ;-)

OG I MARINATOWER,S BEHÖVER MAN EGENTLIG ALDRIG Å FORLATE BYGGNINGER...ALLE MULIGE BUTIKKER INNI KOMPLEKSET OG ALLE NEDESTE UNDER PARKERING FINNS BEBOERNES EGET BÅTHAVN...MAN KAN JO STIGE FRA HEISEN RETT PÅ BÅTEN...MAKAN TIL LUXUS ;-)

OPPRETTET AV BJØRG HELENE 02 SEP., 2012 21:00:25

DETTE HØRES KJEMPESPENNENDE UT. RIKTIG GOD TUR, OG HILS MARIT.

31/8 SAMLING

Til litt forskjellige tidspunkter kom R66-kontingenten. Vi blir 10 stk fordelt på sju sykler og en følgebil. Hvem er vi, som vi skal tilbringe godt og vel 2 uker med?

- **Knut**, (Brian II) fra Rygge og far til www.4bikers.no er den suverene leder; holder fast grep og skal sørge for følgebil-servicen, sammen med
- **Elin** - fra Kristiansand, som var med også for fire år siden.
- **Knut Erik**, fra Fredrikstad som er en svært trivelig by. Han har
- **Anne Bente** - eller AB- med som passasjer.
- **Trond**, fra Saltdal, jernbanemann, politiker og genuint opptatt av god samferdsel og velferdsnettets vårt.
- **John**, musiker og pillefabrikkarbeider fra Stange, og
- **Hans Petter** som også er musiker og fra Stange og arbeider med barn.
- **Bjarne** - eller Brian på hamburgerbar - også medfar til 4Bikers; og leading biker. Dansk er ingen hindring...
- I tillegg altså **Marit** - svigerinne og Sortlandsboer, sosialarbeider på NAV, og
- **Stein T**, sjukehusarbeider fra Auma - sentrumet mellom tettstedene Alvdal og Tynset.

Fra venstre: Anne B, John, Hans Petter, Marit, Elin og Trond.

1/9 MER CHICAGO

Dagen vart preget av en høy shopping- og handlefaktor, samt stor grad av byvandring. Avsluttet med god middag på Korner.

Reorganiserte bagger og vesker for morgendagens begivenhet.

Chicago

Sosial handel

2/9 - DEBUTANT

Så ble det endelig klart for min første tur med Harley Davidson - ca 300 km langs med, og dels på, Route 66. Og jeg må nok innrømme at opplevelsen var mer positiv enn forventningene.

Vi var først på EagleRider for å ta ut syklene (jeg investerte i hjelm og sommerhansker også) - Electra Glide på meg - før vi dro i gang. Super guiding av Bjarne i front gjorde turen ut av Chicagotil en flott opplevelse.

En HD-sykkel er kanskje ikke så elegant som enkelte japser eller europeer, men det dunker og klunker avgårde. Gearkassa må håndteres kontant og gjerne med kraft, litt ustabil ved ujevn og sporet underlag, bremsene kreves tilvenning, men lyden kan veie opp for mye av dette minuset. Og jeg følte heller ikke noe trøtthet - sjøl etter vel 30 mil (riktignok med stopp hver time). Så jeg tror vi skal finne ut av hverandre på en god måte resten av turen!

Det er noen å velge mellom - på innsiden av lokalene var det flere titalls nye utgaver.

Vi overnatter i Springfield, byen hvor Abraham Lincoln er begravet. Vi kjørte gjennom lange rette strekker med åkre - mye mais, naturligvis - men også områder kjent for Maple Syrup. Flere småbyer ble passert, blant annet Pontiac - sjøl om jeg ikke kan si om det ble produsert

**Electra Glide - gliset på vel 1600 m3.
Ca 21.500 miles er denne gått – det tilsvarer ca 35.000 km**

Pontiac der. Gjennom Bloomington fikk jeg testet musikkanlegget på Gliden - den lokale radioen hadde nemlig et fantastisk flott bluesprogram å by på.....

I morgen drar vi videre vestover.

En kort pause med benstrek, påfyll av vatn, og utveksling av erfaring. Behagelige etapper.

- [COMMENTS\(3\)](#)

OPPRETTET AV HARALD 03 SEP., 2012 22:30:04

SITTER PÅ NATTEVAKT OG HAR AKKURAT LEST BLOGGEN (VELDIG BRA) FORTSATT GOD TUR.

OPPRETTET AV DAN FREDE 03 SEP., 2012 22:21:26

NÅDA....., ER DU I FERD MED Å KONVERTERE:-)? OK MED BLUES PÅ STEREO`N! BLIR SPENNENDE Å FØLGE MED DERE FRAMOVER. FORTSATT GOD TUR!

OPPRETTET AV SVEIN EGIL 03 SEP., 2012 20:43:47

KNALLFIN BLOGG STEIN! VENTER SPENT PÅ NESTE BOLKEN.

3/9 HETEN I STARTFASEN

Orkanen Isaac gjorde store skader lenger sør, vi kom klar av det medfølgende regnværet med unntak av 10 minutters eksponering i går ettetmiddag.

Dagen i dag startet med god frokost til førerene og ditto påfyll for syklene. Jeg fyllte for \$ 18 (på sykkelen, altså). Pris for en gallon er ca \$ 4, og det er ca 3,78 liter i en gallon.

Vi har hatt god vekslings mellom R66 og motorvegen (I-55 og I-44). Masse truende skyer fram til middagstid - etter det sol, sol og mer sol. Opp mot mange og tredve grader - noen hevder nær førti! Vel - vi var i hvertfall innom flere R66-steder som Litchfield og Mt. Olive før St. Louis.

I St. Louis krysset vi Mississippi, den 4. lengste elva i verden. Her er også den flotte buen (<http://www.gatenayarch.com>). Byen har et sett med bruer over elva, som er vel verdt å studere nærmere.

Turen videre på ettermiddagen omfattet byer som Eureka (med et hus

Ariston kafe i Litchfield, en (den?) eldste som kan knyttes til R66. Stengt i dag pga off fridag her i USA.

med et musealt tilsnitt; der en gammel Phillipslogo var utstilt), Bourbon, og Cuba. Vi ankom Rolla ca kl 1800 - mange valgte et avkjølede opphold i swimmingpoolen.

Dagens etappe var på 347 km, gårdagens på bare 311. Alt registrert etter måleapparatene på Harley Davidson sitt produkt Electra Glide, som også fungerte greit i dag.

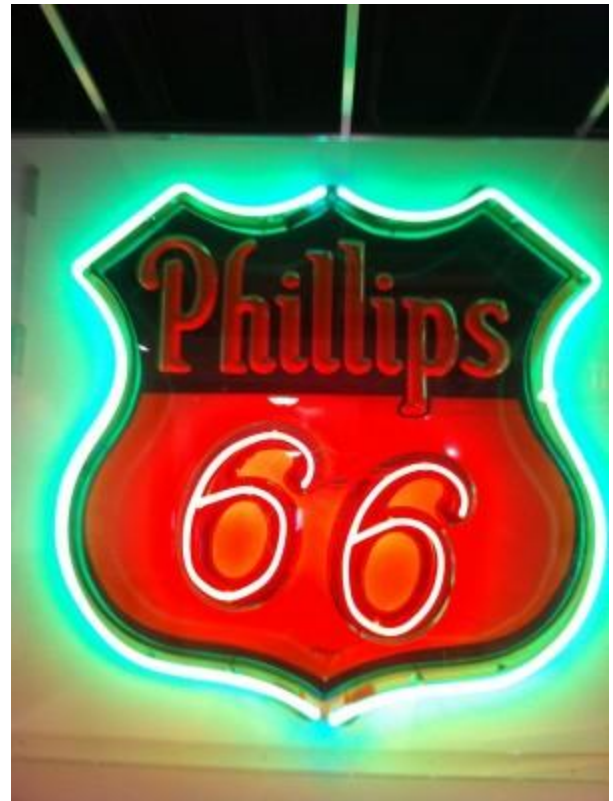

I Mt Olive ligger Soulsby's service. Marit venter på service

Vi har altså forlatt Illinois og på god veg inn i Missouri - og turen fortsetter ned til Joplin i morra.

Soulsby's service hadde også en kjørebukk - dog en stund siden T-Forden kjørte opp her for oljeskift

I R66-museumet i Eureka MO hadde også henvisning til min tidligere arbeidsgiver gjennom 17 år: Phillips Petroleum Company.

- [KOMMENTARER\(1\)](#)

OPPRETTET AV PIRJO-LIISA 05 SEP., 2012 23:54:44

"THE GATEWAY ARCH HAS BECKONED VISITORS FOR MORE THAN 40 YEARS WITH ITS ICONIC, AWE-INSPIRING SHAPE. THE VISION OF RENOWNED ARCHITECT EERO SAARINEN" STEIN...EERO SAARINEN VAR FINSK AMERIKANS ARKITEKT BAK FEKS. AMERIKANS AMBASSADE I OSLO OG SÖNNEN TIL DET LIKE STORE ELIEL SAARINEN SOM VAR ARKITEKTEN BAK HELSINKI CENTRAL JÄRNVEGSTATION ETC.

4/9 SPRINGFIELD I MISSOURI

Også Days Inn i Rolla har reklame.

Etter godt og vel en time dukket mannen med HD-trøye og pick-up påhengt mc-tralle (med plass til hele tre stk Harley Davidson-sykler!), opp. Vi trillet HD-sykkelen på plass, surret og kjørte i kolonne til HD-verkstedet i Springfield. Klokket vart 6 på ettermiddagen, verkstedet tok kveld - og kolonien i Joplin var klar for middag. Det skilte altså 70 miles (1 miles er fortsatt 1609 meter - og ved kjapp hoderegning blir det ca 112 km), mørket kom etter hvert sigende, en HD var på verksted - tidligst klar neste morgen - og Bjarne tok sjefsavgjørelse; det måtte bli ei natt i Springfield, Missouri. Rom på Days Inn, nødvendig supplement av klær og hygieneeffekter (all bagasje var allerede i Joplin!) på den nærmeste Wal-Mart før et godt måltid.

Dagen begynte veldig bra (men på morran var det et helvetes torden- og lynvær med åpen himmel - naturligvis hadde Knut og Bjarne planlagt at det skulle bli opphold ved avreise), med god temperatur, overskyet og herlig kjørevær. Det ble betydelig mer blå himmel ut over dagen, med tilhørende ildkule og tynt ozonlag. Jeg har innvilget meg sjøl lettelse i kjøreantrekket, og tror nok jeg vil være enda rausere ut over turen, dersom det skulle dukke opp nye søknader.

Vi var innom Devils Elbow; stedet der Bonnie & Clyde angivelig ble skutt og drept på brua (i likhet med andre berømte hendelser, er det flere steder som gjør hevd på å ha vært vertskap for denne hendelsen). I Lebanon hadde turledelsen valgt et godt spisested med stort utvalg av

Vi skulle bare passere denne relativt store byen, og det gjorde vi. Kun 10 miles etterpå døde Heritage'n som Marit kjørte. På motorvegen (I-44) mot Joplin. Og der stod vi - på høyre vegskulder. Grappa reorganiserte seg, sånn at Knut Erik tok ansvar for å bringe flertallet til Joplin på en trygg og god måte, mens mindretallet som utgjorde Bjarne, Marit og tekstmakeren vart stående å vente på Harley Davidson sine servicefolk i Springfield. I mellomtida hadde en (av flere) stoppet og tilbudt hjelp - han stod og holdt oss med selskap denne timen - sørget også for at sønnen kom med kald drikke til oss. I det hele tatt er det utrolig gjestfrihet og omsorg vi har møtt blant de innfødte under turen.

Registreringsnummeret på min sykkel - fra Florida. Så vidt jeg forstår er den registrert første gang 2/1-2012.

kinesiske - kinesiskinspirerte retter til lunsj - mange valgte også dessertbordet, sjøl om det mangla vaniljesaus.

Undervegs lå det mange døde dyr i vegbanen, og i ca førti varme grader av typen Celsius, hadde forråtnelsesprosessen ført til en sterk odør.

Dagens strekning var utrolig fin. Gode veger med HD-avpassede kurver, passe opp- og ned bakker og godt kjøreunderlag. En av gruppedeltakerne mente å kunne assosiere

Marit har nettopp gått over brua der noen hevder at Bonnie & Clyde vart drept.

terrenget og vegnettet med hva en kan finne i Norge. For min del så var mye av det vi fikk se i dag gjenkjennelig fra film, musikk, litteratur og TV-serier; bare mer virkelig, lissom.

Til god musikk kunne turen vart i flere timer, men fikk altså stopp på I-44.

Stopp!

KOMMENTARER(2)

OPPRETTET AV RIGMOR 05 SEP., 2012 23:19:27

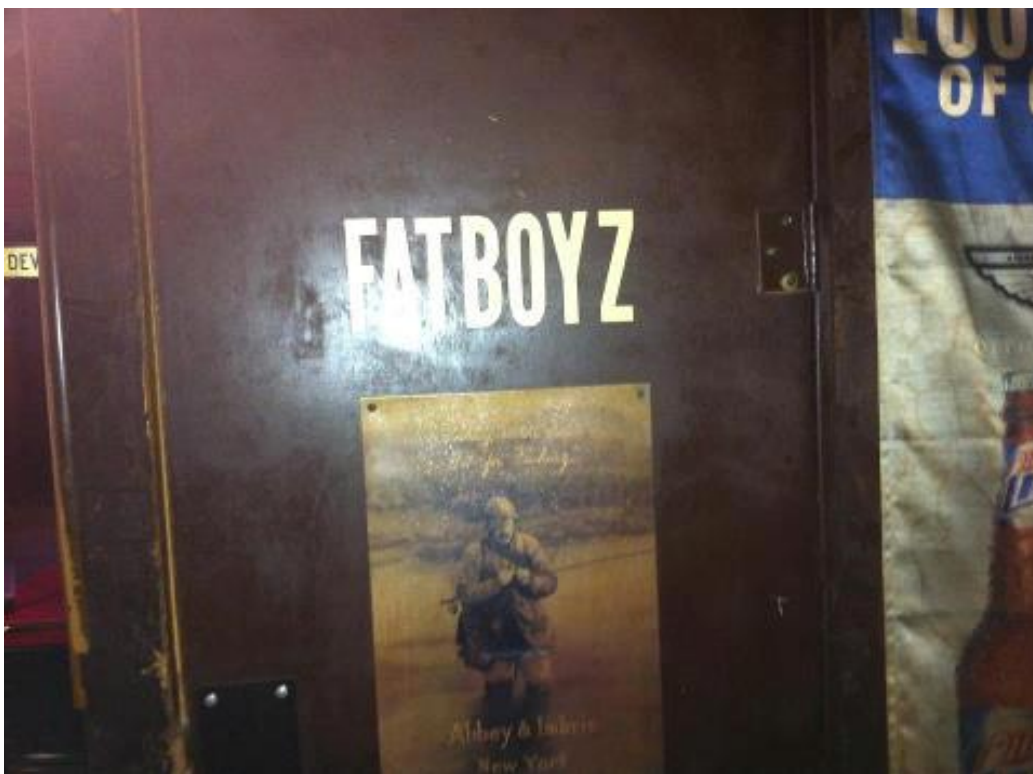
FANTASTISK - OG HERLIG BILDE AV MARIT! KOS DERE VIDERE MED SYKLER SOM VIRKER!

OPPRETTET AV REIDUN 05 SEP., 2012 22:45:15

ARTIG Å LESE STEIN. ER HELT IMPONERT BÅDE OVER SKRIVING OG TUR! HA DET FLOTT VIDERE.REIDUN

Da er syklene avsadla og stallet opp for natta. Stedet er Days Inn i Rolla, MO.

Fra Bikerbaren ved Devils Elbow - . På damesiden var teksten "Softails". Stedet bør besøkes!

5/9 OKLAHOMA

Mindretallet sluttet seg til flertallet etter litt forskjellige løsninger på vegvalget, i kveld kl 20.30 lokal tid. Gledelige var at flertallet tok imot mindretallet med bølgen, og en hjertelig velkomst!

Marit og Bjarne venter vel og lenge på et godstogpassering. Det tok si tid, og tida vart nytta til nødvendig vasspåfylling.

En lang dag for Marit, Bjarne og skribenten - som altså begynte i går da Heritagen som Marit bruker, rett og slett slokna. Avtalen var at vi skulle få en løsning i dag formiddag - sånn at vi kunne nå igjen resten av gjengen i kveld. Flertallet hadde et program med ca 52 mils kjøring, og startet kl 08.00 i dag. De kom fram ca 18.30 i byen Clinton, Oklahoma.

Vi, altså mindretallet, som var Springfield MO, måtte vente i noen timer før alt var klart. Og det vart derfor sight-seeing i den lokale Harley Davidson-sjappa (ikke David Andersen, nei). Marit fant blant annet lekkert hundehalsband, ditto kjole og hettgenser tilpasset en passelig sjødehund. Stein fikk omsider tak i kjølevest, med tilhørende kjøleband. Marit investerte i det samme, og i løpet av dagen kjørte vi inn i 41 grC (!) - ja det er rett. Sjøl i 70 miles pr time (tilsvarer ca 113 km/t) på motorsykkel, blir det ikke særlig med nedkjøling i stekende sol fra skyfri himmel. Det var da nedkjølingsmediet virkelig kom til sin rett - til tross for at det er påtrykt logo for en allerede godt eksponert merkevare. Livreddende, kort og godt - men ikke helt forebyggende i forhold til solbrenthet.....

Sykkelen vart utlevert kl 12.00 - feilen var angivelig at den produserte for mye strøm, uten at batteriet ble fylt opp. Vel; mulig at noen reflekterer over at Milwaukee-fabrikken (http://no.wikipedia.org/wiki/Harley_Davidson) kanskje ikke akkurat var den mest sentrale institusjonen som bidro i månelandingsprogrammet.

Vår tur fra Springfield MO til Clinton OK (Oklahoma) ble nøyaktig 620 km lang - . Hele turen gikk på motorveg, først I-44 og avslutningsvis på I-40. Vi hadde jevnlig stopp for nødvendig væskepåfyll og mat på denne 8,5 timers turen.

På slutten av turen fikk vi gleden av litt mørkekjøring i glitrende lyn-lys. Et mektig skue.

Marit gjorde en god prestasjon i dag. Et relativt beskjedent kjøregrunnlag de senere årene, men

hennes mest aktive periode som Gold-Wingeier og -kjører er hentet fram. Holdt bra tempo, godt konsentrert, klistret til vegen med fokus på forankjørende Bjarne og ikke minst dundrende amerikansk storbil forbi på begge sider i 75 miles (121 km/t). Det er ikke noen smågutter, disse, akkurat!

Her i Clinton skal vi sove.

Marit og Bjarne venter på godstogpassering i Tulsa. Det vart varmt: + 41 gr C og litt til!

- [KOMMENTARER\(3\)](#)

OPPRETTET AV SIGRID 16 SEP., 2012 13:34:36

VI HEIE PÅ DÆ, MARIT! KANONBRA!

OPPRETTET AV ANETTE 07 SEP., 2012 12:38:48

HEIA MARIT, NU HAR EG SETT BILDET AV DEG- DU SER UTROLIG STILIG UT! DET HØRES UT SOM EN FANTASTISK TUR, ARTIG Å LESE BLOGGEN, EN SMULE MER UTFYLLENDE ENN DIN E-POST. LYKKE TIL VIDERE, KJØR PENT:)

ANETTE

OPPRETTET AV TURID H. 06 SEP., 2012 08:52:55

DÅKK ER FLINKE OG MARIT ER SUPER-TØFF. KOS DÅKK PÅ TUR :-)

6/9 KL 12.00: TEXAS

Texas er inntatt - vi har nå etablert oss i Amarillo. Under vegs var det museumsbesøk i Elk - handlet langarma reklametrøye for å beskytte solbrentheten, innom Erick med mye nostalgi, men vertskapet var ikke i form (her et lite klipp med Harley og Annabelle:

Maten er servert!

http://www.youtube.com/watch?v=sFtDaTmGzd4&feature=youtuagedata_player), korsbesiktigelse i Groom, og studering av den texaskanske geografien.

Kort tur i dag, men desto mer heftig i kveld. Limusinservice henter oss på hotellet og bringer oss til en bar der den som spiser en 72oz biff med tilbehør på en time slipper å betale (direkte webcamara finnes her: www.bigtexan.com).

I Oklahoma var det mange bompengestasjoner; den strekningen mindretallet kjørte i går, kostet 10-12 dollar i

passeringsavgift. Texas har ikke sånne greier, så vidt en har oppfatta.

Også bilparken er radikalt endra siden vi forlot Chicago. Etter hvert er det pick-up som dominerer bildet. Ellers er det naturligvis mye amerikanskproduserte kjøretøyer, veldig lite tyske biler (franske ses ikke); og av kvalitetskjøretøy er det et rikelig utvalg av Toyota og Lexus å observere.

Vi er jo i oljebeltet, den første flaren jeg så var noen mil inn i Oklahoma. Få - om noen - nikkepumper er observert. Både i Texas og i Oklahoma har store amerikanske oljeselskaper startet og utviklet seg

Route 66 har nok flere enn 66 myter og historier. Her er en artikkel i Wikipedia som gir litt innføring, og lyst til å ta turen, kanskje:

http://no.wikipedia.org/wiki/Route_66.

Permanentent vart permanent

Da er alle snart klare for påstigning

Hotellromankomst med reisebagasjen

På dagens tur så vi dette himmelhøye korset.

[KARI RUSTEN](#) JA, NÅ HAR DERE VEL KJØRT RETT INN I DET BERØMTE BELTET.

7/9 TEXAS -> NEW MEXICO

En kort kjøredag - kun 297 km (184,4 miles); inkludert kosekjøring i Santa Rosa - overnattingsstedet nå.

Denne biffen var nok for to - 21 oz (tilsvarer 595 gr)

Gårkvelden bød på fantastisk deilig biff-sirloin. John fra Stange og jeg fant ut at vi ville dele en porsjon - og det var akkurat passe. Perfekt stekt og toppet med blåmuggost. I det samme lokalet var det i løpet av kvelden 4 stykker (ingen i vårt selskap) som prøvde seg på en 2,4 kg biff - alt skal være borte i løpet av 60 min. Ingen klarte det.

Ved oppstart idag ble det lagt inn nok et besøk hos en HD-dealer. Mange har fortsatt ikke fått tilfredsstillende behovet for Harley Davidson effekter - sjøl om det hjalp i dag for noen.

Litt lenger borte i streeten var det et gigantisk boots-utvalg, med et svært breede utvalg av boots, årtli cowboyhatter, jeans, skjorter og tilsvarende tilbehør. Også her var det mange som fikk fart på kortet; med såvel boots, hatt, jeans, skjorter, belter og jeg vet ikke hva.

Mesteparten av Grappa før avreise fra hotellet i Amarillo med kurs for en vellykket og assortert handelstur

Til glede for liebhaverne: kun \$ 14.490 (NOK 87.000)

vil kunne gi mange, mange betalende besøkende - hvorfor ikke på Steimosletta?

Senere fulgte småbyene Vega (som så svært utdødd ut!) og Adrian der vi tok vår lunsj. Denne gangen vart det pøse - som en avveksling til hamburger. Adrian er for øvrig stedet der den antatte midtgrensen er for R66. Altså like langt til Chicago som til Los Angeles (1139 miles = 1833 km). Vår tur blir noe lengre, da vi drar innom Grand Canyon og Las Vegas i neste uke.

Kl. ble 12.45 - og plutselig bare 11.45. Vi forlot Texas og inntok New Mexico. Bortsett fra ei toglinje (med gørrlange kryssingsspor), motorveg (I-40), en og annen kvegggruppe og et par

Men vi er altså fortsatt i Amarillo TX! Sjøl vart det litt kjøremusikk - og etter en sterk og klarfaglig anbefaling fra John (fra Stange) havnet en CD med passende toner i Harley-spilleren.

Kursen ble lagt videre vestover, forbi Cadillac Ranch - en "skulptur" eller "montasje" med halvveis nedgravde Cadillacer - 10 stk i tallet. Nå var de rustne, robbet for vitale deler osv. Reiseleder Knut foreslo at det burde lages en tilsvarende collash i Nord-Østerdalen, men med folkevogner. Det

hester, var det ikke stort å sjå. Masse plass - men tørt og skrinn jord, tydet det på. Ut fra det vi har sett må det være et tynt befolket land vi er i med 39 km² pr innbygger - i Norge er det "bare" 13 i følge Wikipedia.

Santa Rosa er byen med to turistattraksjoner i følge lokalbefolkningen. Vi så begge to.

I kveld vart det pizza på Josephs - velsmakende og nok mat!

I følge måleinstrumentet på Harley Davidson Electra Glide - som jeg bruker -, har den nå tilbakelagt 1.309,5 miles (2.108 km) siden vi trillet ut fra Eaglerider sitt utleiekontor i Chicago.

Boots and hats

Dagsetappene har variert fra 150 til 384 miles. Kjøringa har hatt en fin veksling mellom motorveg og den gamle Route 66.

I dag fikk jeg endelig tak i frimerker - og ekspedert en hel haug med prospektkort.

Dameboots

8/9 SANTA FE

Dagen i dag fortsatte med opphold etter ei natt med regn. Men det vart en kald dag - helt nede i 13-14 grader. Da vart alle dispensasjonssøknader med omsyn til lettelse i antrekket inndratt. Det er faktisk betydelig forskjell på 13 og 42 grader. Og de 13 var betydelig mer kalde enn 13 hjemme. Vi dro i gang kl 09.00 i dag fra Santa Rosa - stedet med de to turistattraksjonene - for så vidt ikke helt sant det da. Ved frokostbordet fant vi ett til nemlig ferdigpyntet juletre med lys og alt.

Dagens funn av ny turistattraksjon i Santa Rosa! Juletreet i midten, ellers ses John Nordby til venstre og Hans Petter Stensby til høyre; begge fra Stange. Det i midten kom fra plastikkland.

Litt mer til fansen

Vi valgte ruta om Santa Fe - eller som det offisielle navnet er: "La Villa Real de la Santa Fé de San Francisco de Asís". Ikke alle Route66-operatørene har ruta si om denne byen på ca 60.000 innbyggere, og er hovedstaden i New Mexico. Vi hadde lunsj på en svært trivelig matplass med god mat, rett og slett, og ikke minst god kaffe.

Vi er naturligvis i Morgan Kane-land, men vi så ikke plagsomt mye marshaller, sheriffer og interstatepoliti. I løpet av dagens tur på 300 km klatret vi opp til ca 2150 moh omlag 500 høyere enn Tron med sine 1666. Og nå har vi trilla ned igjen til byen Albuquerque - fortsatt i New Mexico.

Ellers er det bare hyggelig om kommentatorfeltet brukes - still spørsmål, kom med nye opplysninger osv.

Konsentrert og tankefull under tankfylling

Rett fram

Noen ganger oppstår villfarelsen om at Route66 og Harley Davidson er synonyme begrep.
Motiv fra Adrian.

- [KOMMENTARER\(4\)](#)

OPPRETTET AV KENNETH 09 SEP., 2012 22:47:20

HEPP!

MORRO MED BLOGG:-)

KJENNER JEG ER LITT MISUNNELIG.... MEN JEG HAR PÅ FOLELSEN AT OGSÅ MIN TID VIL KOMME.

I ET ANFALL AV OMVENDT 40-ÅRSKRISE SOLGTE JEG NYLIG MIN V-ROD SOM DESVERRE BLE ALT FOR LITE BRUKT. DEN VAR NOK LITE EGNET TIL BARNEHAGEKJØRING. HYGGELIG Å SE AT DERE OGSÅ FÅR ANLEDNING TIL Å KJØRE LITT ORDENTLIG SYKKEL, SELV OM JEG GODT KAN SE FORDELEN MED FØLGEKAR OG TOMMEVERKTØY:-) ...MAN KUNNE VEL FORT BLI STEMPELET SOM USERIØS (OG IKKE MINST UNAMERICAN) OM MAN SKULLE KJØRT NOE ANNET.

BRA BOOTS MARIT! SELV HADDE JEG KANSKJE GÅTT FOR SLANGESKINN (MED HODE)

ANYWAYS... EN RIKTIG GOD TUR

OG SOM MAN SIER: "GET YOUR KICKS....."

KENNETH

OPPRETTET AV BJØRG HELENE 09 SEP., 2012 14:09:59

HEISAN. SUPER UNDERHOLDNING!! OG SÅ BRA Å SE BILDER. UTRULG VEI!! HVOR LANGT KJØRER DERE PR. DAG?

VÆRET HER ER STABILT USTABILT. KALDT, VARMT, TØRT OG BLØTT. DET ER HØST SOM DET SKAL VÆRE. FORTSATT GOD TUR OG HILS.

OPPRETTET AV ASTRID 09 SEP., 2012 13:56:50

HEI.KJEMPEARTIG Å FØLGE DERE VIA BLOGGEN, FINT Å FÅ VÆRE MED PÅ TUR NOEN MINUTTER BORT FRA DET HØSTLIGE SILREGNET, SÅVIDT PLUSSGRADER OG BLADFALL... T.O.M. ÅSTA HAR SØKT SEG INN I VARMEN I DAG.MEN MED HØY HD FAKTOR, MILSLUKING, BESPISNING, SEVERDIGHETER, SOSIALT SAMVÆR OG REKREASJON: FÅR MARIT STRIKKA NOE?!!!! DET BEKYMREER EN SØSTER LITT.ELLERS ER DET NYSTEKT BRØD PÅ BORDET HER, FORÅRSAKER VEL INGEN KULINARISK OPPLEVELSE, MEN KAN KANSKJE BIDRA TIL ET SNEV AV HJEMLENGSEL?HA DET FORTSATT HELT PÅ G ALLE SAMMEN

OPPRETTET AV KARI RUSTEN 09 SEP., 2012 09:11:59

ER SÅ IVRIG MED Å LESE DINE AT JEG GLEMMER Å HIVE MEG PÅ. DET SOM SKJER HER ER SÅ LITE SPENNENDE AT DET ER IKKE VERDT Å SKRIVE OM. JEG DRAR TLL UNAITEN SJØL OMET PAR DAGER SAMMEN MED SIDSEL OG DA ER JEG NOK UTEN INTERNETTFORBINDELSE DAGLIG. MÅ UNDERSØKE LITT MED LOKALBEFOLKNINGEN I BRAINERD, IKKE AKKURAT VERDEN NAVLE.

MERKELIG LAND.

RETT FRAM-VEIENE HAR JEG OPPLEVD SJØL PÅ KRYSS OG TVERS GJENNOM MIDTVESTEN.. OG DAU SKUNK. DA VAR DET OM Å GJØRE SKRU AV AC I BILEN FØR VI PASSERTER DYRET FØR DEN STANKEN HANG SEG FAST I BILINVENTAR OG NESE I LAAAAANG TID!!

SER UT TIL AT DERE HAR EN FAB TUR. GOD TUR VIDERE.

HILS

9/9 ARIZONA

Dagen kom i gang med blodtrykksforhøyning. Etter gårveldens besøk på Hoopers med mat,

**Her er flere i samme ærend.
Ei gruppe på 33 svensker og norsker.**

levende musikk og anna tilbehør, fant ikke Tronsmoen kortetuiet med fører- og kredittkort. På Hoopers må førerkortet - eller annen ID, leveres til godkjenning/alderssjekk (er litt smigret for det, da, inntil jeg forstod at det var obligatorisk). Vel, det vart full gjennom søking av hotellrommet, ikke minst tungbagasjen, og etterhvert åsså lettbagasjen. Romdelersvigerinnen ble naturligvis fullt engasjert i saken. Så var det på tide å tenke neste steg; varsle turleder Knut (for å finne løsning på førerkorttapet), finne aktuelle telefonnummere for å stenge korta, osv, osv.

Alt var gjennom søkt minst to ganger, snudd sengetøy, tatt av sengetøy og rista det uten positivt resultat. En plass var ikke gjennom søkt - foruten Hoopers og drosja tilbake på hotellet kvelden i forvegen; nemlig søppelboksene på hotellrommet. Jammen, der var det! Tronsmoen's blodtrykk stabiliserte seg

raskt - nesten så det slo ut for mye den gærne vegen.

De eventuelle lesere som mener de har hørt om at dette eller tilsvarende har skjedd tidligere (bil, lommebok), er antakelig i nærheten av en viss sannhet.

Nok om det - vi kom oss avgårde fra Albuquerque på syklene med fulle tanker etter en heller mager frokost (kalles kontinental; fint skal det være!). Vi kjører mye på R66, men i noen strekker blir det også motorveg (interstate). Dette skyldes ofte at R66 er helt borte, at interstate-vegen er bygget oppe på R66 eller at det blir ikke nok tid dersom det bare skal kjøres på R66. Jeg synes det er en fin avveksling.

Indianerland

I dag har vi virkelig vært i indianerland og besøkt steder som den hvite mann også kom til. Vi

kjørte innom Acoma Pueblo, eller "Sky City" - en lengre artikkel finnes her: http://en.wikipedia.org/wiki/Acoma_Pueblo.

Dette er en bosetting med indianere - og regnes for Nord-Amerikas eldste by. På veg til Acoma Pueblo kjørte Bjarne guide (og muligens flere) over en romslig velfødd klapperslange som godgjorde seg i sola på asfalten. Typen var ikke død når vi andre kom etter, og det satte en liten støkk i oss. Vi var faktisk i naturen! Det måtte nødvendigvis få litt praktiske konsekvenser når en måtte tre av på naturens vegne.

Gliset i fjellet

Wayne. Godt var det - i tillegg var det en helt grei dobbel espresso der.

Like etter dette forlot vi New Mexico og kom inn i Arizona. Navajo-stammen holdt/holder til i dette området.

The Painted Dessert og Petried Forest ligger sammen som en del av et nasjonalparkområde. Rødfarget ørken - med fjellformasjoner som viser forkastningene i forskjellige lag. Fascinerende! Og den forstenede

I byen Gallup inntok vi lunsj; flott utvalg av retter oppkalt etter berømtheter som hadde bodd på hotellet El Rancho - i forbindelse med filminnspillinger på location i perioden 1940-1964. Marit inntok Pancho Villas - en bønnensalat, mens skribenten hadde valget mellom Ronald Reagan-burger eller John Wayne-burger. Reagan kunne være temmelig uspiselig i perioder av hans presidenttid, så valget ble å sette tenna i John

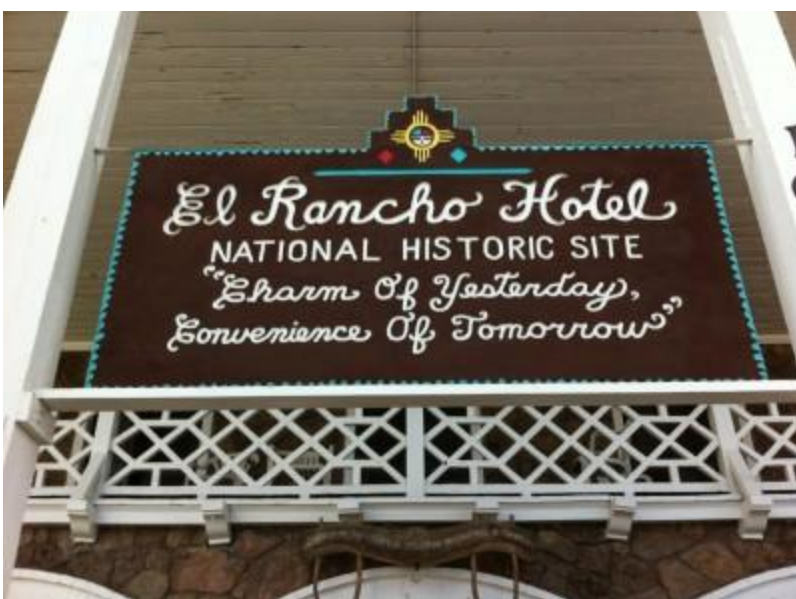
Naturen er mektig.

skogen var like imponerende.

Turen i dag startet i gode og varme kjørelær, men etter lunsjen vart det innvilga lettelsler. Gradene steg.

Undervegs i dag har vi fulgt Santa Fe-banen i lange strekker. Denne er dobbeltspora, og det har vært ufattelig mange og lange godstog. De fleste med fire lok i front og to lok bak. Det går svært mange trailere på disse togene.

Dagens HD-lærdom: på displayet er det mulig å finne fram til hvor mange miles du kan kjøre med

det som er att på tanken av bensin. Nyttig - da sjølve bensinmåleren viste 0 (eller E for empty) i mer enn 60 kilometer.

Vi har nå skrudd klokka enda en time tilbake - nå er det 9 timers tidsforskjell. Denne tidssonen varer resten av turen.

Farget ørken

Forstenet tre

Til slutt en liten oversikt over hvor langt det er kjørt pr dag:

2/9: 311 km

3/9: 347 km

4/9: 242 km

5/9: 619 km (gjelder "mindretallet", "flertallet" kjørte ca 520 km)

6/9: 292 km

7/9: 297 km

8/9: 300 km

9/9: 467 km

Trond på ett av dagens mange interessante utkikkposter. Flott kulturdag i dag!

Dagens HD: kjølevest.

KOMMENTARER(1)

OPPRETTET AV BJØRG HELENE 10 SEP., 2012 19:22:35

OJ, DU VERDEN FOR EN DAG!!! VIKTIGE PAPIRER (LES KJØREKORT OG BANKKORT, PASS) BURDE DU HA I KJETTING RUNDT HALSEN, MED NØKKELEN TIL EN BETRODD PERSON.

OG FOR EN NATUR!!!! OG OPPLEVELSE. HELT FANTASTISK. TAKK FOR AT DU DELER.

MANGE MIL PR. DAG SYNES JEG. MEN JEG ER JO IKKE DER, SÅ MULIG DET FØLES GREIT.

FORTSATT RIKTIG GOD TUR. HILS.

10/9 GRAND CANYON

Dagens høyeste punkt for artikkelforfatteren vart 2.453 moh. Det er det høyeste punktet på vegen mellom Flagstaff - der vi overnatter - og Grand Canyon. De fleste andre i reisefølget oppnådde en høyere tilværelse, men mitt helikopter vart kansellert pga skikkelig dårlig vær. Men for all del - jeg fikk se dette terrenget fra forskjellige utkikkspunkter før været vart for dårlig.

Winslow: "Standin' on the corner"

Fra Wikipedia:

"Grand Canyon er en enorm kløft i det nordlige Arizona i USA, og den er en av USAs største turistattraksjoner. Den har blitt skapt av Coloradoelven i løpet av flere millioner år. Grand Canyon er omtrent 446 km lang, varierer i bredde fra 0,5 til 29 km, og når et dyp på over 1600 m fra topp til bunn. Grunnet denne dybden er det mulig å observere over 2 milliarder år med geologisk historie i lagene som er synlig. Den første europeeren som oppdaget Grand Canyon var spanjolen García López de Cárdenas i 1540. Da hadde det allerede bodd indianere i området i over 3 000 år. Grand Canyon ligger innenfor Grand Canyon nasjonalpark, som er oppført på UNESCOs verdensarvliste."

Dagens kjøredistanse på 436 km begynte der vi slapp i går; nemlig i Holbrook. Vi kjørte en kort distanse til Winslow og fotograferte behørig "Standin' on the corner" - ref "Take it easy" fra Eagles; og så bar det til høyden igjen til Flagstaff.

Flagstaff har omlag 60.000 innbyggere og ligger på 2.000 meters høyde. Mye og stor furuskog. Utgangspunktet for mye vinteridrett, men også et stort og aktivt universitet - opprinnelig etablert som pedagogisk utdanning. Og en irsk bar med Jameson.

Turen til Grand Canyon og retur er en flott kjøreveg for Harley-Davidson. Slake fine kurver som bringer deg oppover - eller nedover på returen. På nedturen fulgte det med ikke så rent lite regn - også regnet er stort her over. I tillegg kjørte jeg naturligvis feil i Flagstaff når jeg kom ned att; sånn at jeg fikk en naturlig sightseeing på vel 30 minutter.

Klart for regntøy

Ny dag - med tur til Grand Canyon. Mektig.
Fattige ord blir fattigere.....

INGEBORG KIRKBAKK DU VET JE ER ENIG:)

STEIN TRONSMOEN JE VET DET, INGEBÅR; MEN DET VART IKKE
HELIKOPTER PÅ MEG (JÆVLA DÅRLI VÆR)

Fattige ord blir enda fattigere (I)

Fattige ord blir enda fattigere (II)

Fattige ord blir enda fattigere (III)

Jeg var der

- [KOMMENTARER\(1\)](#)

OPPRETTET AV BJØRG HELENE 12 SEP., 2012 09:47:59

IGJEN TAKK FOR STORRY, OG FANTASTISKE BILDER AV EN HELT UTRULIG NATUR. MEN DU VET JO, FOR DU VAR DER!! HA DET FORTSATT FINT, OG HÅPER REGNET HOLDER SEG BORTE.

11/9 FORTSATT ARIZONA

”Los Angles 487” stod det på et avstandsskilt når vi kjørte ut av Flagstaff på Route 66 i dag. Det er første gang at målet for turen dukker opp på skiltanvisninger; de betyr jo bare at det nærmer seg slutten. Hmmm.

John Wayne, mannen som var på spisekartet i Gallup for et par dager siden, oppstod igjen i Seligman

366 km i dag. Overnatting i Kingman; er fortsatt i Arizona! Vi kjørte i stor grad på den opprinnelige R66 mellom Seligman og Kingman.

Men før det skal vi innom flere steder - også der R66 ikke har gått/går. Sjølve MC-turen avsluttes 16/9. Noen av oss forlenger turen med noen dager i LA.

Kaktusland også her i Arizona

Det var kjølig til morran, så ved oppstart var det enkelte som valgte ull under kjøredressen. Det kom godt med da det etter hvert også kom regn. På ettermiddagen snudde det igjen, og det ble mer behagelig - til dels godt og varmt, så også kjølevestene kom i bruk.

Flere av byene/tettstedene vi var innom i dag, er temmelig spesielle/originalt. Alt fokuseres rundt R66. Seligman og Hackberry er to eksempler.

Litt bakgårdstrafikk i Seligman

Kom ikke lenger i Hackberry

f eks 20 dollar. Når tankinga er ferdig, og det ble fylt for 17,56 dollar - går man inn og får igjen det overskytende. Det blir ikke mye tankstikk av dette.

Oatman, et annet eksempel, er en eldre gruveby, uten gruver lenger, og har funnet sin nisje som levende museumsby og trekker mye folk. Blant de mer spesielle ingrediensene i konseptet er esler som vandret fritt i byen, og som turisene kan kjøpe gulrøtter og føre dem.... Byen kan på mange måter sammenlignes med Røros, ble det sagt av enkelte.

Vi fyller drivstoff stort sett en gang om dagen. Jeg kjører for mellom 15 og 20 dollar - det er omtrent en dollar for literen, grovt regnet. Ved fylling går en først inn og betaler et forskudd - på hvor mye en tror en skal fylle,

Godt å vite at de er døde før de serveres i Seligman, Arizona på Route66.

TURID HENNINGSMO SLEPP Å LURE PÅ D JA ;-)

BENTE HAVDAL Å SHERIFF STÅR Å FØLGER MED SER JEG :-)

En dansk 82-årig kvinnelig turist vi møtte i Hackberry ville gjerne prøvekjøre sykkelen min. Hun hadde kjørekort for den slags. Det vart med prøvesitting i dag.

Gateliv i Oatman.

Litt av utsikten over Sitgreaves pass mellom Kingman og Oatman.

- [KOMMENTARER\(1\)](#)

OPPRETTET AV BJØRG HELENE 14 SEP., 2012 10:38:25

IGJEN TAKK FOR INTERESANG LESING OG FLOTT OG ARTIGE BILDER. INTENS TUR MED MANGE INNTRYKK!!

12/9 NEVADA

Da har vi forlatt Route 66 for en periode. En avstikker oppom Nevada og Las Vegas et par dager.

Morgenbriefing før avreise Las Vegas. Fra v: Knut sjef, John, Elin, Knut Erik, Anne B, Bjarne sjef, Trond, Hans Petter og Marit. I front ses Marits Harley Davidson Heritage.

Først forserte vi en enkel rett strekke uten svinger(!) på omlag 110 km i ørken og ellers et goldt landskap - med fjell i alle horisonter - og spredte kaktusbusker i sanda.

Etter dette var det tid for Hoover-dammen; et gigantisk kraftverk, med en stor turismaskin i tillegg. En svært interessant artikkel om dammen sett fra mange perspektiver (politisk, arbeidssosialt, bygningsteknisk, kraftverkkompetanse, mm) finnes her:

http://no.wikipedia.org/wiki/Hoover_dammen.

Vegbrua over Hoover-dammen.

Ved Hoover-dammen er det et par engler, hvis ene fot kan skimtes blankskurt øverst i bildet, i front en knelende jomfru Maria.

Så ble Las Vegas inntatt med mye grov HD-lyd. I følge loven, er det sånn at det som skjer i Las Vegas forblir i Las Vegas. Det vil derfor hovedsakelig bli noen bilder fra dette besøket, som varer til fredag kl 11.00 lokal tid (kl 20.00 norsk tid).

Seint kveldsmåltid med fish and chips. Fra v Trond, Marit, Anne B og Knut Erik.

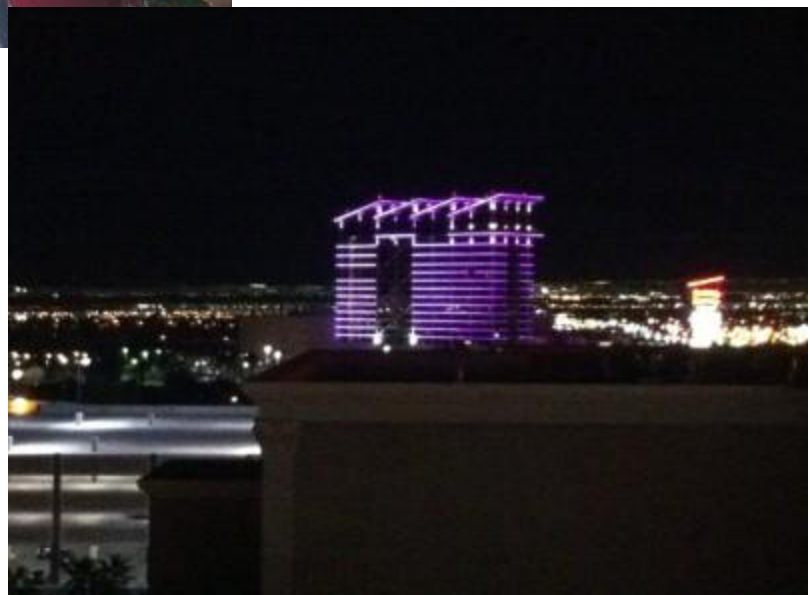

En ganske pen utgave av HD.

Nattutsikt fra hotellrommet.

Las Vegas - bra stemning i denne baren, også.

- [KOMMENTARER\(1\)](#)

OPPRETTET AV EIRIN S 13 SEP., 2012 17:37:12

JOMFRU OG JOMFRU FRU BLOM.. Æ TENKE NU MEIRE COWBOYLAILA ;)

13/9 LAS VEGAS

Hviledag fra mc'en i dag. Alternativ sysselsetting i Las Vegas.

[BENTE HAVDAL](#) SER UT FOR AT DET ER EN FLOTT
HVILEDAG Å :-)

What happens in Las Vegas, stayed in
Las Vegas! Kun bilder i dag; dels
nattlige og dels daglige.

- [KOMMENTARER\(3\)](#)

OPPRETTET AV ASTRID 15 SEP., 2012 04:40:05

FLOTTE BESKRIVENDE BILDER, BYEN SER VEEEEELDIG KOSTBAR
UT PÅ ALLE MÅTER..... HÅPER RETUR'N ER BETALT!

HA EN KNALL INNSEILING TIL L A!

ASTRID

OPPRETTET AV OLE ARNE 14 SEP., 2012 23:01:29

UTROLG ARTIG Å FÅ MED SEG REISESKILDRINGENE. STEIN, DU
BYTTER INN HONDA'N NÅ TENKER JEG. GOD TUR VIDERE.

OPPRETTET AV BJØRG HELENE 14 SEP., 2012 10:30:58

PENERE PÅ TYNSET.

I kveld vart det et kjempemåltid på en japansk restaurant! Masse gode smaker i et rikt utvalg av ris, grønnsaker, supper, kjøtt, fisk, reker, ingefærdip osv! Ferdigsteke s ved bordet - en god kokk som fikk oppmerksomhet! Og sake hørte med.

Las Vegas forlats nå kl 11.00 lokal tid.

LARS HENNING IRGENS HUSKER JEG FORLOT LAS VEGAS I EN ÅPEN BIL PÅ VEI TIL SAN FRANCISCO FOR 4 ÅR SIDEN. SAVNET VAR IKKE STORT, OG DET ER DET VEL FORTSATT IKKE, SELV OM JEG ER GLAD JEG VAR DER PÅ ET VIS :)

INGEBORG KIRKBAKK FORTSATT VARMT DER? 45 GRADER VAR I OVERKANT FOR MEG.....

STEIN TRONSMOEN LARS HENNING - DE ÅPNE BILENE ER LUKKET - BLIR FOR VARMT ELLERS.
INGEBORG - NEI IKKE 45. MEN VARMT.

14/9 BARSTOW, CALIFORNIA

Siste stopp og overnatting før endepunktet. Her er en artikkel om byen, hentet fra byens offisielle hjemmeside: <http://www.barstowca.org/index.php/visitors/about-barstow/history>.

Lite skygge

Det var en skikkelig varm tur i dag - over 40 plussgrader. Og ørken; med grus og etter hvert sand; ispedd enkeltbusker som trassig klorer seg fast sammen med noen kaktusplanter - lange rette strekker - kanskje 5-6 norske mil lange. Ikke noe bosetting - men plutselig kan det dukke opp en nedlagt servicestasjon, eller en bilskrottoppsamlingsplass. Vi stoppet på nesten hver bensinstasjon som var i drift for å kjøle oss ned og drikke vann - også på restene av Bagdad Café. Det var litt av et løp, men alle greide seg bra. Flere av oss har, som tidligere nevnt, vært innom HD-pushere både her og der i løpet av turen, og handla/hamstra inn kjølevester og kjøleormer. Sammen med buff oppskylt i isvann, klarte de fleste å holde seg nogenlunde klare. og ingen vart alvorlige solbrent heller; tror nok at faktoren på solkremen var både 20, 30, 40 og mere til.

Kl 12.35 forlot vi Nevada og kjørte altså inn i California. Vegen ble merkbart dårligere, og ikke minst, nå begynte forsøplinga langs vegen. Tidligere har det vært svært lite av sann type etterlatenskaper. Dette kan nok skyldes at det botelegges med 2000 \$ eller mere, avhengig av hvilken stat. Her i California har jeg ikke sett noe slikt skilt enda.

Bagdad cafe - slitt ikon.

Turen har gått veldig bra, så langt, før vi finaliserer kjøringa i morra - er glad for at vi ikke er flere enn 7 sykler og 10 personer. Det går knirkefritt med logistikken, vi blir godt kjent med hverandre, og har funnet en god og åpen kameratslig tone. Supersjef Knut i en leiebil (van) bakerst med all bagasje, sørger for klargjorte motellrom ved ankomst. Generalguiden Bjarne i front passer på at gruppa er samlet og holder et godt og forutsigelig tempo. Og mellom disse to finner vi oss mer vanlige og menige kjørere som har fått på plass en god formasjon.

Dagens etappe vart 386 km på HD-telleren. Da er total kjørelengde nå 4.266 km før morgendagens avslutningsetappe.

I morgen er planen å dra inn mot LA fra nord, sånn at vi får prøvd oss på Highway no 1, med et mc-ende punkt i Santa Monica, før leveranse av syklene.

Pga datatekniske linjetrøbbel, blir de ikke noe fotos denne gangen, får håpe at det er mulig å få sendt over noen i løpet av morgendagen.

- [KOMMENTARER\(2\)](#)

OPPRETTET AV ASTRID 16 SEP., 2012 02:49:07

DRISTER MEG TIL EN EKSTRA KOMMENTAR SÅNN HELT PÅ TAMPEN..

STEIN GÅR FRA HONDA TIL HD, MARIT BYTTER UT STRIKKETØYET MED EN HD. JEG VET IKKE HVEM AV DEM SOM GJØR DET STØRSTE SPRANGET!

SÅNN LITT PÅ SKRÅ FRA HELGENS NATTUGLE.

ASTRID

OPPRETTET AV ASTRID 15 SEP., 2012 18:09:35

DERE ER SANNELIG TOFFE I VARMEN! TA GJERNE NOEN VARMEGRADER MED HJEM FOR HER ER IKKE RIPSBERA MODEN ENDA....NYT REISENS SISTE OG VEMODIGE (?) MIL!ASTRID

15/9 LA

Vi så Stillehavet kl 13.24.....

En flott tur endte hos utleiefirmaet Eaglerider rett borte i gata for motellet vårt og flyplassen i Los Angles (LAX).

Turen idag ble 254 km - med en fortsettelse av den lange turen gjennom Mojave-ørkenen. Varmt i dag åsså - opp til 44 gr C ble registrert på den ene sykkelen. Måleinstrumentet på min gikk i bønn; og viste mer enn 120 gr F. Mye vann og salt hjalp på. Og det er også en utfordring å ligge i ei gruppe på 7 på en 4-6 felts motorveg med lyskryss, påkjøringsramper osv. Det ble sterkt antydnet at enkelte var borte fra timen på førerkortkurset som hadde dødsvinkel som tema.

I løpet av turen tror jeg det bare var en tunell, nemlig den her i LA som vi kjørte gjennom da Stillehavet åpenbarte seg ved tunellutløpet.

Alle fikk levert syklene uten merknader; og det er jo egentlig veldig bra når de 7 syklene har gått jevnt og trutt i 15 dager - til sammen 31.500 km! Kun en elektrisk feil på Marit sin.

Heller ingen trafikale uhell eller andre skader har vi vært borte i.

Skribenten har med dette hatt sin debut på Harley-Davidson - en debut som varte i 15 dager og

4522 km. Som sagt før, det ville vært helt uriktig å kjøre R66 med noe annet; like mye som R66 også krever lokal musikk med tidsånd. Nå er man ferdig med dette.

I kveld vandret vi på Venice Beach - innholdrikt og fantasifullt! Og vi avsluttet det hele med en god middag på Piren, Santa Monica; endepunktet for Route 66.

Bjarne og Knut

Elin

John og Hans Petter

Knut Erik og Anne B

Trond

Marit

Dagsetapper:

September 2012 Route 66.

- 02: 311 km -> Chicago, IL - Springfield, IL
 - 03: 347 km -> Springfield, IL - Rolla, MO
 - 04: 242 km -> Rolla, MO - Springfield, MO *)
 - 05: 619 km -> Springfield, MO - Clinton, OK
 - 06: 292 km -> Clinton, OK - Amarillo, TX
 - 07: 297 km -> Amarillo, TX - Santa Rosa, NM
 - 08: 300 km -> Santa Rosa, NM - Albuquerque, NM
 - 09: 467 km -> Albuquerque, NM - Holbrook, AZ
 - 10: 436 km -> Holbrook, AZ - Flagstaff, AZ
 - 11: 366 km -> Flagstaff, AZ - Kingman, AZ
 - 12: 205 km -> Kingman, AZ - Las Vegas, NV
 - 13: 0 km -> Las Vegas, NV
 - 14: 386 km -> Las Vegas, NV - Barstow, CA
 - 15: 254 km -> Barstow, CA - Los Angeles, CA
- *) pga stopp på en sykkel ble det alternativ rute på tre av oss.

SUM = 4.522 km Chicago - Los Angeles på "vår" R66-rute i 2012. Dette er målt på et HD- instrument.

Konklusjon: En tur som meget sterkt kan anbefales!

- [KOMMENTARER\(2\)](#)

OPPRETTET AV BJØRG HELENE 17 SEP., 2012 18:46:14

HELT FANTASTISK. EN UFORGLEMMELG TUR JEG UNNER DEG. TAKK FOR ALLE REISESKILDNINGER OG FANTASTISKE BILDER.

OPPRETTET AV ASTRID 16 SEP., 2012 18:03:33

TAKK FOR TUREN! GLEDER MEG TIL Å FÅ DE MUNTLEGE DETALJENE OGSÅ =:@

Vi har sett Stillehavet; syklene er levert og det er varmt - HD-måleren gikk ikke helt, det ble målt 44 gr C. Kjempetur - anbefales.

16/9 UNIVERSAL STUDIOS - HOLLYWOOD

Fra Venice Beach III

Gårdagens avslutning av det formelle samværet med resten av mc-istene var med en bedre middag etter en vakker solnedgang ved Stillehavet. Det senket seg en viss fred og stillhet, men det varte ikke lenge.

Dagen i dag gikk med til å utforske Universal Studios. Vi var Marit, John, Trond, Hans Petter og undertegnede. Kan bare nevne at det gikk hardt for seg, men det meste var/er illusjon, sjøl om de fleste vart temmelig bløte etter enkelte av opplevelsene. Er veldig imponert over teknologien, fantasien og sikkerheten, dog ønsket vominnholdet å

Fra Venice Beach II/II

skifte tilværelse et par ganger.

I morra er planen å leie bil sammen med Stangegutta, og ta for seg litt HD-shopping (abstinens for enkelte), Walk of Fame, og kanskje Beverly Hills.

Av gruppa så reiste Bjarne i dag tidlig hjem til sitt fiskerifabrikkarbeidervirke i Skagen, Trond reiser hjem til Saltdal i morra tidlig, tidlig, blant annet til et spennende møte senere i uka (får håpe han får snudd døgnet godt nok til det), Knut, Knut Erik, Anne B og Elin har leid seg bil og utforsker LA og omkringliggende herligheter, og reiser onsdag. Hans Petter og John drar onsdag ettermiddag, mens Marit og jeg følger dagen etter.

Noen bilder fra i går og i dag medfølger.

Sola forsvinner i Stillehavet.....

Universal Studios I/V

Universal Studios II/V

Universal Studios III/V

Universal Studios IV/V

Universal Studios V/V

- [KOMMENTARER\(3\)](#)

OPPRETTET AV ASTRID 18 SEP., 2012 00:28:06

HEI.

JEG VET AT MAT ER MER ENN ERNÆRING FOR DERE OG SAVNER BESKRIVELSER AV KULINARISKE OPPLEVELSER, ELLER HAR IKKE AMERIKANERNE NOE Å BY PÅ AV VERKEN VÅTT ELLER TØRT!

PÅ HJEMMEBANE STREKKER VI OSS FREMDELES IKKE LENGRE ENN TIL RØDT ITALIENSK OG SELBU BLÅ...

GOD TUR HJEM TIL DERE SOM ER KLARE FOR AVREISE, HÅPER DERE SITTE IGJEN MED EN OPPLEVELSE FOR LIVET!!!

=:@

ASTRID

JAN SINDRE HILSER OGSÅ.

OPPRETTET AV BJØRG HELENE 17 SEP., 2012 18:47:40

GOD TUR HJEM TIL LILLE NORGE.

OPPRETTET AV HBJ 17 SEP., 2012 18:33:13

GRATULERER!

HBJ

17/9 HOLLYWOOD -> BEVERLY HILLS

Dagen vart innleiet med bilinnleie med Stangegutta som hhv sjåfør og kartleser. Det viste seg å være et godt valg.

Walk of fame

Først på HD-shop - som var stengt; så bar det rett til Hollywood og Walk of Fame/Starsidewalk. Fant kun Kirsten Flagstad av de norske; men rakk ikke (eller orka ikke) å gå hele distansen (mulig Liv og Sonja også er der). Men fikk i hvert fall med oss lunsj på den lokale Hard Rock.

Deretter forflytning til Rodeo Drive; der det ikke finnes priser. Om du må spørre om pris, så har du ikke noe grunn til å handle der.

Så fikk Stangegutta (Hans Petter og John, altså) til en suveren sightseeing i Beverly Hills - skikkelig god rundtur!

Avslutningen vart på Beverly Hills Hotel. Vi skulle hatt middag, men med t-skjorte fra Tynset sjukehus og kortbukse, var jeg nok ikke presentabel nok. Imidlertid var vi hjertelig velkommen i baren - og fikk den middagen vi ville ha, samt knallende god service - der vi til slutt fikk kulepenn og fyrstikker(!). Sier ikke noe mere.

I skrivende stund avsluttes turen med Stangegutta - de reiser i morra (men vi skal nok HD-shoppe først). Det har vært en sann fornøyelse å bli kjent med to så genuint HD-engasjerte musikere.

Mer fra Rodeo drive.

Også de kunstneristiske vibrasjonene slo til.

Middagsplassen.

18/9 MALIBU OG NORD HIGHWAY 1

I dag hadde HD-pusheren åpent, og flere fikk sitt siste kick før hjemreise. Artikkelskribenten gikk over gata - til den lokale Hondaforhandleren og fikk sitt der.

Vi (i denne sammenhengen er det Stangegutta John og Hans Petter, samt Marit og tekstmakeren) reiste så nordover Highway 1 langs kysten - ca 55 miles (knappt ni norske mil) blant annet innm Malibu. Dette er skikkelig Baywatch-land, og enkelte benytta anledningen til å forfriske tærne i det stille hav. Men de vart ikke noe stillere av det, akkurat! God lunsj langs vegen, frisk rekesalat (uten 1000 øyer), tunfisksandwich på ordentlig, og spekemat med pomes frites. Ikke minst en god kaffe i etterkant (dobbel espresso).

Eldorado i HD

Pen HD, var en farget kommentar fra en kvinne som vart overhørt.

Vel tilbake til hotellet møtte vi igjen Knut, Knut Erik, Anne B og Elin som hadde tilbragt siste døgnet i Solvang, en dansk landsby ca 200 km nord for LA, og gjort sitt inntog i de danske smørrebrødene med tilpasset og passende tilbehør. De var veldig fornøyd med turen.

Vi har nå sendt gutta hjem - via Heathrow. Så da blir det nok "Kjerka" på Marit og meg i morra.

Alternativer til HD finnes også, sjøl i HD-land

Mye fine tomter her også.

Sand ved det stille hav.

Stengt.

Hans Petter klar for den lange hjemreise....

19/9 EPILOG

Da vi kom tilbake til hotellet i kveld, viste det seg at rommet vårt ikke var reservert lenger enn til i dag - sånn at det var avstengt og ikke rengjort. Vi fikk leie det videre - dog til en helt annen pris

Vel, dagen var ellers svært travel. Vi dro til San Pedro - med buss - avstanden er mer enn 35 km, i tett LA-trafikk! Og kollektivtrafikken i LA er ikke mye å skrive hjem om, men ved hjelp av tre busser og mer eller mindre godt kart, kom vi oss på og av bussene på en grei plass og spaserte resten. For de mer lokalkjente, så gikk bussen store deler av veien på Highway 1.

Målet var Kjerka, der Marit hadde en avtale med Vivian. Og det vart svært trivelig, med vafler, kaffe og prat; dels om felles kjente, særlig for Marit, da hennes nabo Berit har arbeidet ved Kjerka i LA. Nå er det ikke mye norske sjøfolk lenger her, men det er en hyggelig møteplass for nordmenn (og svensker) som bor i byen på først og fremst midlertidig basis.

Her bor vi i Los Angeles. Det lokale forbrukerombudet burde slått til her; dette med "High Speed Internet Access" er bare tull - i hvert fall High speed, og det fungerte svært dårlig på rommet vårt...

Vivian, nestoren i det frivillige arbeidet på Kjerka, ordnet med skyss i San Pedro-området, med god sjåførutøvelse av sønnen Carl Ivar.

I San Pedro er det sterke spansktalende miljøer, nærmest dominerende, men

Marit i sterk konsentrasjon for å følge med på hvor bussen gikk, i den nær to timer lange bussreisen til San Pedro....

allikevel fikk Marit handlet seg sko og kløpt håret - men til hennes forsvar skal det hitsettes at hun har ikke så rent lite med spanskkunnskaper.

Verre med meg som fikk utført en shaving av ei trivelig boliviansk frisørinne.

Gata (West 11th street) ned til Sjømannskirka fra South Pacific ave. Fin spasertur i et rolig strøk.

Dette er nok den siste bloggen - om hjemturen forløper problemfritt, hvilket er all grunn til å tro.

Ellers må jeg si meg fornøyd med mitt medbrakte kamera, nemlig iPhone 4S, det har tatt mange helt greie bilder. iPhone 5 legges ut i butikkene her fredag - dagen etter at vi har dratt, dessverre.

Mange takk til mannen som har årna det mer tekniske med å legge ut disse skriviene (som ofte ble produsert i sene timer av døgnet - eller også inn i neste døgn) samt ordnet bildene: nemlig Tore Mørk, aktiv medlem av Ludvik MC i Alvdal. Han har i denne perioden vært om bord i fiskeriforskningsfartøyet "Dr. Fridtjof Nansen" som driver pelagisk forskningsfangst utenfor Angola.

Takk også til alle som har tatt seg bryet med å finne bloggen og lest den - sågar har enkelte også lagt igjen en kommentar - særskilt takk til de.

Til slutt tusen takk til Ingrid som har tatt ansvaret på hjemmefronten, mens jeg har fartet Amerika på tvers! Neste år blir det nok en felles ferie, skulle jeg tro.

Vivian har nettopp fått pakke fra Berit på Sortland til basaren. En annen besøkende på Kjerka deltar i begeistringen.

Marit kløppes.

- [KOMMENTARER\(3\)](#)

OPPRETTET AV ASTRID 20 SEP., 2012 22:53:29

TAKK FOR ALLE MEDDELELSER! ALLTID MORO Å FÅ VÆRE MED PÅ TUR. MEN NÅ SYNS JEG AT DERE HAR VÆRT VEEEEEELDIG LENGE LAAAAANGT BORTE... OG GLEDER MEG TIL DERE KOMMER HJEM. GOD TUR!

OPPRETTET AV SVEIN EGIL 20 SEP., 2012 20:10:33

TAKK FOR EN TRIVELIG REISEBLOGG! HAR FULGT SPENT MED HVER DAG, MANGE MINNER SOM KOM ETTER HVERT SOM TUREN SKRED FREM. HA EN RIKTIG GOD REISE HJEM, Å SÅ TREFFES VI VEL PÅ TAVERNA EN TIRSDAG MED DET FØRSTE. TAKK FOR TUREN!

OPPRETTET AV TORE MØRK 20 SEP., 2012 11:39:05

DETTE HAR VÆRT EN INTERESSANT REISE Å FÅ VÆRE MED PÅ. HVER MORGEN NÅR JEG HAR BEGYNT PÅ JOBB PÅ BÅTEN UTENFOR ANGOLA-KYSTEN, HAR DET TIKKET INN TEKST OG BILDER FRA STEIN (ENTEN VIA E-POST ELLER SOM MELDINGER PÅ FJÆSBOKA). DETTE MATERIALET HAR JEG FORMATERT OG LAGT UT I STEIN SITT NAVN, OG ETTER BESTE EVNE. JEG HAR OGSÅ I ET PAR TILFELLER RETTET OPP SMÅ SNEV AV TYRKKLEIF.

20-21/9 Epilogens appendix

Hjemreiseforberedelsene har mye oppmerksomhet om vekt for mange. Med et par ekstra runder landet bagasjen på 23 kg og straffefraktavgiften vart unngått.

Mellom LA og Seattle I/II

solbrenthet) og gjerne en kjølevest (men kan kjøpes over there). Det vil også være smart med innervesker til koffertene på sykkelen.

Ellers var det en godt gjennomført tur, og det anbefales virkelig

I 2014, kanskje, kan det bli en ny langtur; hva med å utforske Sør-Europa og deler av Nord-Afrika? Time will show.

Mer mellom LA og Seattle II/II

Det skjedde ikke så mye ellers på hjemreisa, annet enn at det vart tatt noen bilder - og at det var godt å komme hjem etter nesten fire uker på farten.

Det må påregnes et dagsforbruk på ca 200 dollar på en sånn tur ut over deltakeravgiften. Dette skal dekke drivstoff, bompenger, evt frokost om motellet ikke har det, lunsj, middag, drikke, adgang til ymse steder/attraksjoner/museer, taxi til og fra byen på kveldstid, generelt lommepenger og t-skjorter.

Noen ord til om turoperatøren www.4bikers.no. Forhåndsinformasjonen var tilstrekkelig, men vi kunne fått en deltakeroversikt. I forbindelse med hva en bør ha med, kan lista fra arrangøren suppleres med en tynn langermet genser (med tanke på vern av/mot

Flyssselsetting.

. Mellom Seattle og Keflavik - Rocky Mountains.

